

Alice (20): 'Ik zie het leven nu als een geschenk'

LJD

In de advent vertellen vier jonge christenen ons hoe zij het Licht laten geboren worden. Alice vertelt hoe zij dankzij het geloof het licht terugvond.

De 20-jarige Alice Vrancken is studente Conservatie en Restauratie in Antwerpen. Alice werd geboren in Frankrijk in een groot gezin. Kort na haar geboorte verhuisden haar ouders naar Nederland, hun geboorteland. Toen Alice 9 jaar was, settelde het gezin zich in België. Ze wonen nu in het mooie dorpje Meerbeke. Geen onbewogen levensweg dus. Alice heeft al op vele vlakken een hele weg afgelegd. Haar geloof lijkt daarin steeds een rode draad te vormen. Als jongste dochter in een gezin van zes kreeg ze het geloof van thuis mee. Toch duurde het even vooraleer Alice echte vreugde vond in haar geloof. *'Mijn geloof was lange tijd meer een gewoonte dan iets wat echt van mezelf kwam.'*

Het laatste jaar heb ik ontdekt dat het geloof iets zeer persoonlijk is.

'Nu pas besef ik dat je echt een persoonlijk relatie kan hebben met God en Hem niet enkel in vaste gebeden kan vinden.'

Zorgen bij Maria neergelegd

Naast haar gezin, speelde de Europascouts een cruciale rol in het geloofsleven van Alice. *'Tussen mijn 12e en 14e waren de Europascouts enorm belangrijk voor mij. Op school durfde ik niet over mijn christelijke opvoeding te praten uit angst om uitgelachen te worden. Bij de Europascouts leerde ik andere jonge meisjes kennen die ook gelovig waren. Dankzij de aangepaste aanbiddingen en vieringen voor jongeren vond het geloof een plaats in mijn leven.'*

Toch bracht het geloof haar op dat moment nog geen grote vreugde. Een paar jaar geleden kreeg Alice zelfs meer en meer het gevoel dat ze nergens nog vreugde vond. Door persoonlijke problemen verzonk ze in een depressie die moeilijk te boven te komen was. Maar vandaag straalt Alice. Haar geloof heeft er mee voor gezorgd dat ze die moeilijke periode overwonnen heeft. *‘We doen altijd wandelvakanties en bedevaarten met onze familie. Toen ik klein was, zijn we eens samen naar Santiago De Compostela gewandeld. Twee zomers geleden zijn we opnieuw begonnen aan de weg naar Compostela.’*

In Rocamadour heb ik mijn zorgen bij Onze-Lieve-Vrouw neergelegd. Ik zat in zo’n diepe put, maar de plek deed iets met mij waardoor ik dacht: “Ik ga er iets aan doen!”

‘Later heb ik gehoord dat mijn moeder ook veel gebeden heeft voor mij tijdens die reis en op dezelfde plek haar gebeden heeft neergelegd. Het is ondertussen goed gekomen. Ik voel mij nu tien keer sterker dan daarvoor. Daardoor ben ik mijn geloof als iets heel positief gaan beleven. Ik ben ontzettend dankbaar en wil zeker nog eens teruggaan naar Rocamadour. Ik ben zo verwonderd door die plek!’

Ik zie het leven nu als een geschenk waarvan ik moet genieten.

Alice hoopt om hierin nog te groeien zodat ze nog beter leert om er ten volle voor te gaan.

Rocamadour is een stadje in Frankrijk. De stad is na Lourdes de meest bezochte bedevaartsplaats van Frankrijk.

Getuigen over geloof

Nu Alice haar moeilijke periode overwonnen heeft, straalt ze enorm veel kracht uit. Zonder haar geloof was dit misschien niet gelukt. Ze is haar ouders dankbaar dat zij het geloof als geschenk aan haar hebben doorgegeven. In het grote gezin is niemand het geloof verloren. Aan tafel wordt er dus dikwijls gepraat en gediscuteerd over geloof. Meer en meer voelt Alice de goesting om zich nog meer te verdiepen in haar eigen geloof.

Door veel te weten over het geloof, kan je het beter aan anderen doorgeven. Nu sta ik nog aan het begin. Ik heb nog een weg te gaan.

Toch geeft Alice haar geloof ook nu al door. Ze is ondertussen begeleidster in de Europascouts. Het geloof van Alice is nu sterk genoeg. *'Ik vind het fijn om andere jongeren te begeleiden. Het is belangrijk om iets terug te geven. Voor mezelf is het nu minder belangrijk om leeftijdsgenoten te vinden die gelijkgestemd zijn, maar tijdens mijn puberjaren was dit wel cruciaal. Ik wil er dus ook zijn voor onze leden binnen de Europascouts.'*

Altaar bij de Europascouts.

Daarnaast probeert Alice haar persoonlijk gebed nog te verdiepen door te lezen in de Bijbel en initiatieven te zoeken waardoor ze haar kennis over het christelijk geloof kan versterken.

Alice getuigt bovendien graag over haar geloof. Ze ontmoet veel jonge mensen met zeer verschillende achtergronden. Wanneer zij vertelt dat ze christen is, wordt er nieuwsgierig en met verwondering gereageerd. Leeftijdsgenoten kennen het geloof niet meer. Net daardoor wordt het zo interessant. *'Onlangs had ik een gesprek met twee andere studentes. Zij waren nieuwsgierig naar mijn geloof. Zij geloven niet in leven na de dood. Ik vertelde wat mijn visie daarop is, dat ik totaal niet bang voor de dood omdat het gewoon bij het leven hoort. Ik vind het fijn als ik mensen op die manier iets kan bijbrengen over het geloof en over de kracht die ik eruit put. Zij moeten daarom niet gaan geloven natuurlijk. Het gaat er vooral over dat mensen het geloof beter leren kennen.'*

Door te getuigen over het geloof, ontdekken mensen dat er nog een andere manier bestaat om te kijken naar het leven.

Op die manier verrijkt de geloofsweg van Alice zich dag na dag. Ze weet dat ze nog een hele weg te gaan heeft, maar voelt zich sterker dan ooit. Tegelijk vergeet ze ook nooit waar ze vandaan komt en staat ze dankbaar in het leven om het geloof dat haar ouders doorgegeven hebben.

Mijn familie en gelovige opvoeding blijft de bron van mijn geloof. Ik ben mijn ouders zeer dankbaar.

Meer adventsgetuigenissen?

Geïnspireerd door vier magnifieke eigenschappen van Maria (volmondig 'ja' zeggen, belang hechten aan familie, dienstbaar zijn en vertrouwen op God) laten we tijdens de advent **vier jonge christenen aan het woord**.

Alice laat het Licht alvast geboren worden! Ontdek de andere getuigenissen via [deze link](#).

Gepubliceerd op dinsdag 11 december 2018 - 11:00